

Index Librorvm Prohibitorvm Alexandri VII

Alexander

Romae, 1667

XLIII. Sanctæ Inqvisitionis. Feria V, die 5. Maij MDCXXXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-81440](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-81440)

Sedis Apostolica Diffinitionem verbo, *vel* scripto deinceps afficiat.

In quorum omnium, & singulorum fidem manu, & sigillo Eminentissimi, & Reverendissimi D. Cardinalis Pij Sacrae Congregationis Praefecti praesens Decretum signatum, & munitum fuit. *Rome*, die xix. Martij 1633.

C. Episc. Portuen. Card. Pius.

F. Io. Baptista Marinus Ord. Praedic. S. C. Secr.

Locus † sigilli.

XLII.

SACRAE CONGREGATIONIS INDICIS.

SACRA Congregatio Indici, ad extinguendos inter Sacros Religiosorum Ordines Squæstionum fomites, & ob non servata Sacri Concilij Tridentini præcepta, decrevit & mandavit, sub pœnis in Sacro Romano Indice Librorum Prohibitorum, & Sacris Canonibus contentis, de medio tollendam esse & à fidelium oculis amovendam effigiem Sancti Basilij Magni Cucullati, habitu prorsus Benedictino, Regularum suarum Codicem sinistra manu tradentis quatuor Sanctis Patribus Religiosorum Ordinum Fundatoribus coram se genu flexis, deque dextero latere se se præbentibus in conspectum cæterorum Ordinum etiam Militarium Fundatoribus; additis sub effigie verbis, Ad revocandum vitæ Communis Cœnobiticæ originem in eiusdem Sancti Patris institutionem typis æneis expressam à Ioanne de Noort, anno 1634. Ac proinde distictè inhibet omnibus & singulis Christi fidelibus, ne dictam effigiem impressam, pictam, seu insculptam, apud se detineant, illamque si quomodolibet apud eos extiterit, locorum Ordinarijs aut Inquisitoribus statim exhiberi iuber. Impressoribus vero, incisioribus, pictoribus, & scultoribus sub pœnis iisdem, alijsque arbitrio eiusdem Sacrae Congregationis prohibet omnino, ne huiusmodi effigiem moliantur in posterum, necnon formas quasvis, statim à præsentis Decreti notitia infringi præcipit, ac deleri. Atque ita ubique locorum ab omnibus & quibuscumque servari decrevit.

In quorum fidem manu, & sigillo Eminentissimi & Reverendissimi Domini Cardinalis Pij præsens Decretum signatum, & munitum fuit. *Rome*, 10. Decembris 1636.

C. Episcopus Portuen. Cardinalis Pius.

Locus † sigilli.

Fr. Io. Baptista Marinus Ord. Praed. Secr.

XLIII.

SANCTÆ INQUISITIONIS.

Feria V, die 5. Maij MDCXXXIX.

In generali Congregatione S. R. & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico apud S. Petrum coram S. D. N. D. Urbano divina Providentia Papa VIII; ac Eminentiss. & Reverendiss. DD. S. R. E. Cardinalibus, adversus hæreticam pravitatem Inquisitoribus generalibus à sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

SANCTISSIMVS D. N. D. Urbanus divina providentia Papa Octavus, attentè perpendens; quòd nulla cura magis anxios & sollicitos habeat Romanos Pontifices, quàm ne lolium & zizania adulterinæ doctrinæ pro sincero veritatis Catholice tritico, in agro Dominico succrescant: Quodque ob id fel. record. Clemens Octavus, simul atque accepit in quadam vetusta Turri Ciuitatis Granatensis, Torpiana nuncupata, pro

INDICES
Librorum
PROHIBITORUM
E. V.
= 4.

pro commodiore noui Templi ædificatione, annò 1588. deiecta, scripturam quandam Sanctissimo Apostolo & Evangelistæ Ioanni adscriptam, litterisque Arabicis, Græcis & Latinis in membrana exaratam, fuisse repertam; Ac deinde in cavernis Montis Illipolitani, dicti sacri, prope eandem Ciuitatem in Regno Granatensi, quosdam libros & laminas plumbeas Arabico sermone, & antiquis characteribus conscriptas, varia de rebus fidei pertractantes, partim Beato Iacobo Apostolo, partim verò quibusdam alijs eius, vt ferebatur, Discipulis attributas, anno 1595 & 1596. effossas fuisse: Iteratis litteris in forma Breuis Petro de Castro Archiepiscopo quondam Granatensi præceperit, vt ab huiusmodi Librorum, non solum iudicio, sed editione etiam & peruulgatione abstineret, ac præterea omnibus & singulis quacumque auctoritate fungentibus personis in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pœnis & censuris suo arbitrio imponendis, iniungeret & mandaret, ne circa eosdem libros & ea quæ in illis continentur, aliquid affirmare vel negare vel aliàs de ijs iudicare quouis modo auderent vel præsumerent; cum nemini præterquam Romano Pontifici de dictis Libris eorumque doctrina iudicare aut statuere liceret; Denique vt omnia ad hæc pertinentia vndique perquireret, ac ad Sedem Apostolicam simul cum ipsis genuinis exemplaribus perferenda curaret, vt matura deliberatione adhibita, tandem decernere posset, quid certò statuendum esset de dictis Libris ac laminis adeo, ob linguæ antiquitatem ac litterarum genus ab huius sæculi vsu remotum, obscuris, dubiis atque implexis, vt *vel ipse* Archiepiscopus fateretur se magnam Interpretum varietatem & difficultates non paucas deprehendisse. Considerans præterea alios deinceps prædecessores suos vehementi sollicitudine in eam cogitationem incubuisse, vt præfati Libri ac laminæ Romam aduectæ à Peritis Linguarum Viris, doctisque Theologis explanari & examinari possent, probè aduertentes, versiones quascumque ad examen & iudicium perfectum ac indubitatum sine ipsis originalibus reuocari non posse. Sanctitas Sua eorum vestigijs insitens, in eadem pariter cura sedulo laborauit, nihilque intentatum reliquit, quatenus Romam dicti libri, ac laminæ ad præfatum finem & effectum transmitterentur. Verum cum rei g-uentus minimè hæcenus votis responderit, & passim iam à pluribus auctoribus in Libris impressis, & ab alijs in publicis Concionibus etiam ad dogmata stabilienda, honorificè citentur, & maiorem venerationem tanquam Diuinæ cuiusdam & Canonice auctoritatis in dies acquirant; licet grauissimi Viri & linguarum Periti, magni in contrarium momenti exceptiones atque difficultates attulerint, asserentes non pauca in quibusdam ex dictis scripturis & laminis contineri, quæ impietatem, superstitionem ac errores redolent. Idcirco Sanctitas Sua præcauere interim volens, ne sub commentitio Apostolorum eorumque Discipulorum nomine, adulterinæ fortasse doctrinæ in Ecclesiam Dei irrepant, post grauem & maturam consultationem, auditisque super ijs Eminentissimorum & Reverendissimorum DD. Cardinalium contra hæreticam prauitatem generalium Inquisitorum votis; statuit præfatos Libros, scripturas ac laminas, quocumque nomine nuncupatas, suspendendas esse, easque præsentis Decreti vigore suspendit, illisque ac illarum versionibus seu interpretationibus fidem aliquam adhiberi, aut venerationem seu cultum deferri omnino prohibet, donec Sedes Apostolica definiat, quid tam de laminarum qualitate & doctrina, quam de versionum & interpretationum veritate & fidelitate, tenendum & sequendum sit. Libros similiter omnes, tractatus, responsa, consulta, commentarios, glossas, additamenta, aut annotationes, & quæcumque alia, sine manu dumtaxat exarata, sine typis impressa, quæ ex professo de dictis laminis & scripturis tractant, suspendit penitus ac prohibet, nec legi aut teneri posse declarat, sed statim Ordinarijs locorum, seu hæreticæ prauitatis Inquisitoribus consignari mandat: donec Sedi Apostolice aliter statuere visum fuerit. Si qui vero libri sint, tractatus, aut alia quæuis manuscripta, seu typis impressa, quæ ad alias quidem materias spectant, in incidenter verò aut obiter de dictis laminis vel eorum doctrina mentionem faciunt, ijs omnibus pariter, quoad illam partem, omnem prorsus fidem, atque auctoritatem abrogat, & abrogaram esse decernit, talesque Libros & tractatus expungi iubet, aliter inter suspensos & prohibitos donec expurgentur, censeantur. Præterea quia docti nonnunquam Viri Granatæ à præfato Archiepiscopo, tum alibi ab alijs ad dictas laminas interpretandas, vel comprobandas, vel aliter quomodo libet explanandas conuocari dicuntur; Sanctitas Sua eas conuocationes, congressus, con-

sessus, consultationes, sententias pariter, & iudicia, si quæ inde secuta sunt, nullius prorsus ponderis & auctoritatis fuisse & esse declarat; similiâque deinceps fieri ditionis, dignitatis, & præminentia quantumvis excelsæ, & quantumvis eorum specialis ac individua mentio facienda esset, præcipit; ne in posterum in ipsorum Librorum seu laminarum approbationem quicquam principaliter vel incidenter conscribere, aut conscriptum à se vel ab aliis imprimere, siue aliter divulgare, aut scribi, imprimi, vel divulgari facere, eosdemque Libros ac laminas ex Arabico, aliove quovis idioma in aliud quodcumque de cætero convertere audeant, aut in Libris, concionibus, lectionibus, Congregationibus, consultis, aut responsis ore tenus, vel scripto datis, quicquid de iisdem aut earum doctrina tractent, neque Authores de ea tractantes, quoad illam partem, citent; Si qui verò dd. laminarum, vel partis earum exemplum habuerint, Ordinarijs locorum aut Inquisitoribus, ut præfertur, illud tradere teneantur, neque posthac aliud conficere, aut confici facere possint. Atque ita decrevit, & ubique terrarum inviolabiliter ab omnibus observari mandavit. Transgressores autem, siue Ecclesiasticos, siue laicos cuiuscunque status, gradus, conditionis, dignitatis, vel præminentia quantumvis speciali nota dignæ, excommunicationi, à qua non nisi à Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo, absolvi possint eò ipso subiecit: Ac præterea Regulares in suorum Officiorum, & dignitatum, vocisque activæ & passivæ amissionem, perpetuæque ad illa inhabilitati; Clericos verò Sæculares in dignitatum pariter & Officiorum privationem, atque perpetuam eorumdem incapacitatem penas ipso facto incurtere voluit; Laicos autem, præter excommunicationem alijs Ordinariorum, seu dd. Inquisitorum arbitrio pro modo culpæ infligendis pœnis, etiam pecuniarijs, & corporalibus coërceri, mandavit. Quibus Typographi quoque plectantur, si ex supra prohibitis, vel suspensis aliquid impesserint, ac præterea impressa omnia amittant. Contrariis quibuscunque non obstantibus. Et ne præmissorum ignorantia possit ab aliquo præterendi, voluit, ut Decretum huiusmodi, seu illius exemplum ad valvas Basilicarum S. Ioannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimata fuissent.

Io. Antonius Thomasius Romana, & Universalis Inquisitionis Not.

XLIV.

SACRÆ CONGREGATIONIS INDICIS.

SA CRA Congregatio Indicis infra scriptos Libros ut damnatos, ac prohibitos publicari censuit; sicuti presenti Decreto eos damnat, ac prohibet: Mandans omnibus, & singulis cuiuscunque gradus, & conditionis sub pœnis in Indice Librorum Prohibitorum contentis, ne ullus in posterum eos imprimere, legere, aut quovis modo apud se retinere audeat; & si quis aliquos illorum habuerit, ut statim omnes à præsentis Decreti notitia locorum Ordinarij, aut Inquisitoribus consignet. Libri autem sunt;

Ασυλία, hoc est, *De Iure Asylorum Tractatus* locupletissimus. Autore Georgio Ritterhusio, Conradi F.

Della Comunione con Iesu Christo nell'Eucharistia; Contra i Cardinali Bellarmino, & da Perron. Trattato di Giovanni Mestrezat Ministro della Parola di Dio nella Chiesa di Parigi. Tradotto dalla Lingua Francese nella volgare Italiana, per Vincentio Paravicino, Ministro della parola di Dio nelle Chiese di Bondono, & Castesegna in Bregaglia.

Declaration de François Clouët, cy-devant appelé Pere Basile, de Rouën, où il deduit les raisons qu'il a eues de se separer de l'Eglise Romaine, pour se ranger à la Reformée.

Divina Sapientia Arte constructa, ad Cognitionem & Amorem Dei acquirendum, Autore Ioanne Blanco, Medicina Doctore Niceno.

Edonis Neuhusij Fatidica Sacra, siue De Divina Futurorum Prænuntiatione, lib. II.

Ioannis Cluveri opera omnia.

Isaci

INDICES
Librorum
PROHIBITORUM
E. V.
24.